

РЕШЕНИЕ

№ 34783

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8666** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 – чл. 285 от Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража (ЗИНЗС), във връзка с чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на И. А. А. – Осеев с ЕГН [ЕГН], адрес [населено място],[жк],[улица], бл. № 46, вх. Б, ет. 3, ап. 16, чрез адв. И. Ю. срещу Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) с искане за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 (петдесет хиляди) лева, ведно със законната лихва, считано от 02.09.2024 г. до окончателното изплащане на обезщетението, причинени от незаконосъобразни бездействия на длъжностни лица от ГДИН, свързани с незаконосъобразни условия на живот в периода от 10.12.2019 г. до 01.09.2024 г.

С Определение № 20377 от 17.10.2024 г. на осн. чл. 127, ал. 1, т. 4 от ГПК, във вр. с чл. 203, ал. 2 от АПК, във вр. § 1 от ЗР на ЗОДОВ на ищеца е указано да посочи отделните периоди, през които са настъпили вредите с начална и крайна дата в различните поделения на ГДИН, където ищеца е бил задържан под стража или изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ и да прецизира размера им, съобразно периодите на престой.

С депозирана молба от 28.10.2024 г. е уточнено, че исковият период е от 01.02.2022 г. до 01.09.2024 г. през, който период И. А. – Осеев е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в Централен софийски затвор (ЦСЗ) и претендираното обезщетение е само за престоят му там, като

размерът му остава непроменен.

В сезиращата съда искова молба са изложени твърдения, че в процесния период ищецът е бил поставен в изключително тежки нечовешки условия за живот, тъй като в спалните помещения, в които е бил настанен са липсвали елементарни хигиенно-битови условия. Посочено е, че е бил принуден да съжителства с дървеници, като такива е имало и в общите помещения. Постоянно е бил налазван и нахапван от дървениците, от което са му причинени болки и страдания - от ухапванията се получавали пъпки, които го боляли и сърбяли повече от 10 дни. Поради бездействието на ГДИН е посочил, че е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в причиненото му физическо и психическо страдание, значителен дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство и притеснения, сънят му бил значително нарушен, станал изнервен и раздразнителен, изпитвал страх от сериозно увреждане на неговото здраве, както и чувство на незащитеност и малоценност. Моли съда да осъди ответника да му заплати претендираната сума, ведно с лихвата до окончателното ѝ изплащане.

С писмен отговор на осн. чл. 131 от ГПК, ответникът е изразил становище, че исковата молба е неоснователна и недоказана. Не е налице незаконосъобразно действие или бездействие от страна на служителите на ГДИН. Преживяванията на ищеца не са от такова естество, че да предизвикат в него емоционални страдания, които да обосноват настъпила неимуществена вреда. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д. М. с приложено пълномощно. Моли съда да бъде уважен изцяло предявеният иск. Претендира присъждане на разноски по предоставя списък по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 143 от АПК. Депозира писмени бележки по същество на спора в указаният срок.

Ответникът Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ редовно уведомена, не се представлява.

Софийска градска прокуратура се представлява от прок. Ю., изразява становище, че исковата молба е основателна, но недоказана по основание и размер и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, I отделение, 34 състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира от фактическа страна следното:

Ищецът през периода от 29.01.2022 г. до 01.09.2024 г. е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в Централен Софийски затвор.

При постъпването му е разпределен в група 8, като бил настанен в спално помещение № 1 заедно с лишените от свобода А. Т. М., Г. Г. А., Г. К. Н., Д. Г. В., Д. С. К., Е. Торлак и Е. В. К.. В периода за времето от 11.02.2022 г. до 31.03.2022 г. е бил преместен в 11 група, но в докладна записка ИСДВР А. Ч. е посочено, че за този период липсва информация в кое спално помещение и с кои лица е бил настанен. След това за времето от 31.03.2022 г. до 01.08.2023 г. е бил преразпределен на територията на 7 група в различни спални помещения с № 13, 16 и 18, както следва:

- в спално помещение № 13 е бил настанен от 31.03.2022 г. до 12.04.2022 г. заедно с лишените от свобода М. Г. Ц., Т. С. К., М. С. К., И. М. М. и К. М. Н.;
- в спално помещение № 16 е бил настанен от 12.04.2022 г. до 02.05.2023 г. заедно с лишените от свобода С. Л. Н., В. Ц. С., Х. Д. Х., Р. Т. Г., А. З. Н., К. Н. Н., Р. М. Й., Я. С. Т., М. В. М., В. Б. М., А. Л. Я., А. И. Г., Р. П. И., В. Г. Г. и М. Б. В.;
- в спално помещение № 18 е бил настанен за времето от 02.05.2023 г. до 01.08.2023 г., заедно с лишените от свобода П. Х. Х., М. К. К., Р. В. П., А. Е. С., Д. Д. И. и П. Ф. С..

От 01.08.2023 г. до момента на изготвяне на справка, а именно 10.01.2025 г., ищецът е бил преразпределен в група 5, в различни помещения както следва:

- в спално помещение № 5 в периода от 01.08.2023 г. до 17.08.2023 г., заедно с лишеният от свобода М. Г. Ц.;
- в спално помещение № 2 от 17.08.2023 г. до момента на изготвяне на справка заедно с лишените от свобода П. Х. Х., И. М. Н., Д. А. М., В. Г. Б., Д. М. Н. и М. С. С..

От приложено писмо на директор МЦ – Затвора [населено място] се установява, че за периода 10.12.2019 г. – 01.09.2024 г. за И. А. А. – Осес не са документирани посещения в медицинския център, при които да е получавал противоалергични медикаменти — изписвани при ухапвания от насекоми. Посещенията му били свързани с обезболяващи медикаменти - ибупрофенови производни за О. заболявания, както и за НСПВС за болки в ставите и мускулите. Към момента на изготвяне на писмото е бил на метадонова терапия, провеждана в затвора [населено място] от практиката на д-р К. - специалист психиатър. Проведени му били изследвания за стадиране на хепатит С, като е било инициирано издаването на протокол от НЗОК, за да получава антивирусна терапия срещу хепатит С на стойност 58 000 лева, която се отпускала на инфектирания безплатно със съдействието на МЦ в затвора и Пациентна организация „Х.“.

Приложено и второ писмо на директора МЦ – Затвора [населено място] от 13.01.2025 г., в което е посочено, че по настояща присъда И. А. – Осес е в затвора [населено място] от 29.01.2024 г. с анамнеза за инжекционно прилагани наркотични вещества и е на метадонова терапия, като компенсаторно лечение. При посещенията си в МЦ е изисквал обезболяващи - производни на метамизол, натрий и НСПВС. За кратък период са му били отпускани невролакс или атаракс - леки ненаркотични успокоителни медикаменти, след което са му били спряни, по причини – „проявената склонност да мами медицинския персонал и да получава психоактивната терапия на други лишени от свобода срещу подпис“. През последната година е констатиран със ставно мускулен болков синдром, като е консултиран с невролог и му е отпускана изписаната терапия. По повод постфлебитния синдром, развит вследствие на инжекционните наркотици, е консултиран със съдов хирург в 5-та МБАЛ „Кн. К.“, за което му е изписана терапия.

От ответника са представени протокол за дезинфекция, дезинсекция и дератизация (ДДД) с № BG 019387 от 30.01.2019 г., протокол от проверка по отношение мероприятията по ДДД от 19.02.2019 г.; протоколи за ДДД обработка с № 22-036476 от 28.03.2019 г., с № 22-030743 от 29.05.2019 г., с № 22-039984 от 30.07.2019 г., с № BG 22-037535 от 09.2019 г.; протокол от проверка по отношение мероприятията по ДДД от 19.08.2019 г.; протокол за ДДД обработка от дата 09.09.2019 г., от дата 05.11.2019 г., като всички касаят период 2019 г., предшестваш процесния период на

ЦСЗ.

Също така са приложени и протокол за ДДД обработка, приложение № 1, както следва: от дата 07.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 12, 6 и 9; от дата 08.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 1, 2 и 7; от дата 09.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 8 и 5; от дата 12.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 11, 11а, 13 и СБАЛЛС; от дата 27.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 2, 6, 7 и 9; от дата 28.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 1 и 12 и СБАЛЛС; от дата 29.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 5 и 8; от 30.08.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 11, 11а и 13, кухня, перално и изпарител; от дата 01.10.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 9, 6, 7, и „сп. пом. С. б-ца“; от дата 02.10.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 1, 2 и 5; от дата 03.10.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 12, 8, 11, 11а и 13; от дата 04.10.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на сп.помещения СБАЛЛС и кухня; от дата 23.01.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12,13 и СБАЛЛС; от дата 25.01.2024 г. за извършена обработка в кухня; от дата 20.02.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 3, 8, 11 и 13, администрация, кухня, склад, дарак; от дата 07.03.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 1, 2, 5, 6, 7, 9 и 12; от дата 11.03.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 3 и администрация; от дата 09.04.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 1, 2, 5, 6, 7, 9 и 12 и СБАЛЛС; от дата 29.05.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 2, 5, 6 и 7; от дата 31.01.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 8, дарак, кухня; от дата 14.06.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 5, 6, 8, 10, 11 и 13, от дата 24.07.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 1, 6 и 9; от дата 25.07.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 11, 12 и 13, дарак. От докладна записка на мл. инспектор К. С. се установява, че е извършена дезинсекция на спални помещения и СБАЛЛС на 29.08.2023 г. в група 1, 2, 5, 6, 7, 9 и 12, а на дата 30.08.2023 г. в група 3, 8, 11, 13 и СБАЛЛС.

По делото не са приложени молби от ищеца за допускане на допълнителни препарати за дезинсекция и респективно документи, с които да му е разрешено или отказано.

С протоколно Определение от 11.02.2025 г. , съдът е допуснал събирането на гласни доказателства, чрез разпити на двама свидетели, по искане на ищеца.

Разпитан е свидетеля Т. А. Е., който в показанията си заявява, че се познават с ищеца, тъй като са били в 7 група в ЦСЗ и в тази група има много дървеници. Виждал е да пръскат срещу тези насекоми като определя, че това се случвало веднъж в месеца, но без ефект. Ищецът му е споделял, че „не му е добре от дървениците“, „не може да спи“, имал обриви по тялото. Знае, че И. А. – Осеес е ходил на лекар, тъй като искал „някакви кремове“. Добавя, че по отношение на хигиената в спалните помещения зависела от лишените от свобода - те си ги поддържат.

По молба на ищеца е разпитан и свидетеля Е. Д. М., който познава А. - Осеес от 5 група в Затвора – [населено място], били настанени килия срещу килия. Заявява, че „във всички процепи на легла, дюшечи, по шкафовете, където има процепи, се намират дървеници, които се размножават всекидневно“, ползват и хапят като от това „не може да се спи“. Посочва за ищеца, че бил

„нажарен като от коприва“. Свидетелят също бил нахапван, както и всички други хора в V група. Заявява, че в затвора не се спазват елементарни хигиенни условия. Ищецът бил изпаднал в апатия и му казвал, че не може да живее и не може да спи, определя наличието на дървеници като „деноношно страдание“. Посочва, че десет години пръскали за дървеници, като всяко едно пръскане е последвано от друго, но все още имало. И. Осеев му е споделял, че е „отчаян от живота и изпитва безнадеждност и безизходица, не вярва в институциите, изпитва болка и страдания, не може да спи и да се храни, тъй като цялото тяло му е унищожено, унищожени са му и дрехите му“.

Като писмени доказателства към исковата молба са представени Доклад на Националния превантивен механизъм за извършена проверка в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Затвора – [населено място], Общежитията „К.“ и „К.“, Арестите на [улица] и ул. „М-р В.“ в периода 11.07. – 19.07.2019 г. по заповед № РД-08-35 от 08.07.2025 г. на омбудсмана на Република България; Предписание с рег. № 5631 от 12.06.2017 г. издадено от инспектор в сектор „Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода“ при ГД „Изпълнение на наказанията“, Протоколи от проверки по отношение мероприятията по ДДД, извършени от Столична регионална здравна инспекция от дата 09.08.2019 г., 13.08.2019 г., 22.08.2019 г., 26.08.2019 г. и 02.09.2019 г., които касаят период 2019 г. - предшестваш процесния.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че в периода от 01.02.2022 г. до 01.09.2024 г. на територията на Затвора – [населено място], е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни действия - бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – юридическо лице към Министерството на правосъдието с териториални структури, включващи затворите и областните служби „Изпълнение на наказанията“ – чл. 12, ал. 3 от ЗИНЗС, поради което исковата молба е подадена от лице с правен интерес и срещу пасивно легитимирания ответник, по аргумент от чл. 205 от АПК, във чл. 284, ал. 1, във вр. с чл. 285, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС, предявен е пред компетентния съд, при спазване правилата за родова и местна подсъдност.

Разгледана по същество исковата молба е неоснователна по следните съображения:

Материалноправната уредба на твърдяното право се съдържа в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а след измененията в ЗИНЗС (ДВ бр. 13/ 2017г., в сила от 7.02.2017 г.) и в чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, който предвижда, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3 от ЗИНЗС, която от своя страна поставя изисквания към условията, при които се поставят осъдените лица.

Основателността на предявения иск предполага установяване на следните материалноправни предпоставки: 1. акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с които се нарушава чл. 3 от ЗИНЗС; 2. настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението, която се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС и 3. причинна връзка между

нарушението по чл. 3 от ЗИНЗС и настъпилия вредоносен резултат.

Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване на претърпени от И. А. – Осеес неимуществени вреди – физическо и психическо страдание, страх, дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство, нарушен сън, раздразнителност, изнервеност, безнадеждност, чувство на незащитеност, малоценност от проявените форми на нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС, във вр. чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), а именно необезпаразитяване, от което съответно и наличие на дървеници в помещенията, в които е бил настанен.

В нормата на чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи е указано, че никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. По отношение на лицата, изтърпяващи наказание за извършени престъпления, във вътрешното законодателство, това право е регламентирано с нормата на чл. 3 от ЗИНЗС, предвиждаща, че осъдените не могат да бъдат подлагани на жестоко или нечовешко отношение. На това право на лишените от свобода, съответства и административно задължение при изпълнение на наказанията, да бъдат осигурени условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве и зачитане на правата и достойнството им - чл. 2, т. 3 от ЗИНЗС.

„Нечовешкото” или „унижаващото” отношение предполага такова страдание или унижение, достигащо отвъд неизбежния елемент на страдание и унижение, свързан с дадена форма на легитимно третиране или наказание. Мерките за лишаване от свобода според ЕСПЧ могат често да съдържат такъв елемент, като държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката да не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането.

Основанието на предявения иск е наличието единствено на дървеници, в резултат, на което в периода от 01.02.2022 г. до 01.09.2024 г., ищецът не е могъл да спи и е претърпял болки и страдания, страх, дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство, безнадеждност, чувство на незащитеност, малоценност.

По отношение на ефекта на борбата с инсекти, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) в § 243 от пилотното решение по делото „Н. и др. срещу България“ от 27.01.2015 г. за условията в българските затвори, споменава, че затворническите власти трябва да се справят с този проблем, чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и проверки на килиите, по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна.

От представените писмени доказателства по делото се установява, че дезинфекция, дератизация и дезинсекция на помещенията в затвора са извършени от служител с препарат, против дървеници и хлебарки като са приложени и протоколи за обработка като за периода, в който ищецът е бил настанен в пета група са извършени на дата 09.08.2024 г. за група 8 и 5; на дата 29.08.2024 г. за група 5 и 8; на дата 02.10.2024 г. за група 1, 2 и 5; на дата 23.01.2024 г. за група 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13 и СБАЛЛС; на

дата 07.03.2024 г. за група 1, 2, 5, 6, 7, 9 и 12; на дата 09.04.2024 г. за група 1, 2, 5, 6, 7, 9 и 12 и СБАЛЛС; на дата 29.05.2024 г. за група 2, 5, 6 и 7 и на дата 14.06.2024 г. за извършена обработка в спалните помещения на група 5, 6, 8, 10, 11 и 13. За периода в който А.- Осеев е бил настанен в група 7 от приложена докладна записка мл. инспектор К. С. дезинсекция е извършена на дата 29.08.2023 г. в група 1, 2, 5, 6, 7, 9 и 12 и СБАЛЛС. Също така следва да бъде посочено, и че при обработването са били обработвани не само спалното помещение, в което е бил настанен ищецът, но и други спални помещения на затвора, както и администрация, СБАЛЛС, кухня и др.

Също така от приложените доказателства не се установи, ищецът да е посещавал медицинският център на затвора с отразени оплаквания за ухапвания от дървеници, за да получи медикаменти, както и не е констатирано влошено здравословно състояние вследствие на ухапвания от дървеници, или пък да му е предписвана терапия. Не са налични и документи за изискани медикаменти срещу ухапвания и съответно отказ да бъдат предоставени такива. Ищецът е посещавал медицинския кабинет, но не се констатира да е във връзка с ухапвания от дървеници или друг вид насекоми.

От изложеното по – горе, в съвкупност с приложените по делото доказателства, за настоящата съдебна инстанция, не установи бездействие на служители на ГДИН, а ответникът полага усилия за борба с наличието на дървеници и други вредители на територията на Затвора – [населено място], и има активно поведение за преодоляване на проблема в борбата с популации от дървеници и хлебарки. В допълнение следва да бъде посочено, и че на лишените от свобода им е предоставена възможност да използват внесени препарати за дезинфекция и дератизация, но по делото не са налични молби от ищеца за допускане на допълнителни такива препарати за дезинсекция.

В допълнение на изложеното, че администрацията не бездейства и в годините предшествващи процесния период, с оглед на доказателствата приложени към исковата молба за констатираното в Доклад на националния превантивен механизъм (Н.) от 08.07.2019 г. за наличие на хлебарки и дървеници в местата за лишаване от свобода, също се установява, че ГДИН полага усилия за справяне с проблема с популацията на инсекти, видно от приложените протокол за дезинфекция, дезинсекция и дератизация с № BG 019387 от 30.01.2019 г., с № 22-036476 от 28.03.2019 г., с № 22-030743 от 29.05.2019 г., с № 22-039984 от 30.07.2019 г., с № BG 22-037535 от 09.2019 г.; 09.09.2019 г., от дата 05.11.2019 г.

На следващо място следва да бъде отбелязано, че ищецът не е ангажирал доказателства във връзка с твърденията за субективните му емоционални преживявания, водещи до страдание, като не са представени писмени доказателства. По отношение на свидетелските показания - свидетелите са заинтересовани от изхода на делото, тъй от тях са заведени дела срещу ответника на същото основание и свидетелстват едни на други, а и свидетелски показания макар и вследствие на преки наблюдения, тъй като са били в една група, не кореспондират с останалите събрани по делото доказателства, тъй като липсва медицинска документация, доказваща основното твърдение на ищеца за ухапвания от дървеници, вследствие на които е изпитал неблагоприятни емоции - страх, дискомфорт, нахърняване на човешкото му

достойнство, безнадеждност, чувство на незащитеност, малоценност.

С оглед на изложеното по-горе, настоящата съдебна инстанция приема, че не е осъществен съставът на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС и твърденията на ищеца са опровергани от представените от ответника в хода на производството писмени доказателства. Липсата на незаконосъобразни бездействия е достатъчно основание за отхвърляне на иска, без да се изследват останалите елементи от отговорността на държавата по специалния закон, тъй като отсъствието на която и да е от кумулативно изискуемите предпоставки на законовия текст води до отхвърляне на исковите претенции като неоснователни. Въпреки това, по делото не се установяват и другите две предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника. Показанията на разпитаните свидетели, които на осн. чл.172 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във вр. с чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС, се преценяват от съда с оглед на всички други доказателства по делото, като се има предвид възможната им заинтересованост. Събраните писмени доказателства изхождат от длъжностни лица, издадени са при изпълнение на службата им, по установената форма и ред и съставляват доказателство за изложените в тях факти. Въпреки, че по делото се установява, че мерките срещу дървениците в Затвора – [населено място] не са достатъчно ефективни, за да попадне в обхвата на чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на това минимално ниво е относителна и зависи и следва от всички обстоятелства по делото. В процесният случай, за съда не се установи наличие на незаконосъобразно действие или бездействие на ответника, ищецът не е бил подложен на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение, на поставянето му в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, които да уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. В пенитенциарните заведения за изтърпяване на наказание се търпят ограничения, свързани както със самото място, така и с режима и правилата на вътрешния ред, което обаче не е основание за ангажиране на безвиновната отговорност на държавата. Престоят му не може в никакъв случай да бъде квалифициран като унижително и обидно отношение или нечовешко третиране, съответно не представлява нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, при което неприложима се явява и разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС. Не са налице всички елементи от състава на законовата норма, а разминаването на посочените в исковата молба обстоятелства и събраните писмени доказателства, обосновава несъстоятелността на твърденията, че в резултат на незаконосъобразни бездействия са причинени неимуществени вреди на А. - Осеес, така както се претендира.

По изложените съображения искът като неоснователен, следва да бъде отхвърлен. При установена неоснователността на главния иск, неоснователна е и претенцията за лихва, предвид акцесорния ѝ характер.

С оглед изхода на делото, в съответствие с нормата на чл. 81 от ГПК, съдът следва да се произнесе по претенцията на ответника, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Искането е неоснователно, тъй като съгласно приложимата специална норма на чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС, когато искът се отхвърли изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Разноските се заплащат от ищеца и при оттегляне на иска изцяло или при отказ от иска изцяло. От анализа на цитираната

разпоредба, за съда следва извод, че в производството по чл. 284 и сл. от ЗИНЗС, ищецът дължи разноските, свързани с производството – за държавни такси, експертизи и т.н., но не и за адвокатски и юрисконсултско възнаграждение, независимо от това дали ответникът е бил представяван по делото. По изложените доводи на ответника, не се присъждат разноски. (В този смисъл е Решение № 475 от 13.01.2020 г. на ВАС по адм. дело № 3502/2019 г.)

Воден от горното, Административен съд София – град, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. А. А. – Осеес с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [улица], бл. № 46, вх. Б, ет. 3, ап. 16, иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на сумата от 50 000 (петдесет хиляди) лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица към Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ в периода от 01.02.2022 г. до 01.09.2024 г., ведно със законната лихва, считано от 02.09.2024 г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София-град.

съдия: